

Μόνο αποτροπιασμό προκαλεί η προσπάθεια της ηγεσίας του **ΣΥΡΙΖΑ** και της συγκυβέρνησής τους με τους ακροδεξιούς **ΑΝΕΛ**, να ισοσταθμίσουν την άγρια μνημονιακή πολιτική που εφαρμόζουν, με την υποτιθέμενη ...φιλεύσπλαχνη στάση στο προσφυγικό.

Το είδαμε και αυτό: Το γεγονός ότι, ΕΕ και Ελλάδα δεν εκτελούν τους πρόσφυγες, αλλά τους μαντρώνουν στα κέντρα ταξινόμησης για να τους παραδώσουν στην Τουρκία, βαφτίζεται ευρωπαϊκός ...πολιτισμός και αριστερή ...πολιτική!

Τα πράγματα έχουν κάπως έτσι:

Στο ρόλο του αισχρού **(λαθρ)έμπορου ανθρώπων**, βρίσκεται η ΕΕ.

Στη θέση του **κλεπταποδόχου ανθρωπο-κτήμονα**, η ημι-φασιστική **Τουρκία** του Ερντογάν.

Θλιβερό βαποράκι και **μεσίτης της οκάς**, η **Ελλάδα** της ευρωδουλείας

“-Την νύκταν ταύτην σοι επιτρέπω να ευθυμήσεις. Πίε όσον σηκώνεις.

-Θα φιλοτιμηθώ, κύριέ μου.

-Και να κάμης όλα τα φυσικά σου ως κτήνος που είσαι.

-Θα προσπαθήσω να μη υπερβώ τον αυθέντην μου.”

(Αλέξανδρος Παπαδιαμάντης, Οι έμποροι των εθνών)

Ηθελήμενα ή αθέλητα ο Παπαδιαμάντης διασταυρώνει τα πιο αχαλίνωτα ανθρώπινα πάθη, με τη λαιμαργία τριών εμπορικών εθνών της εποχής (1.100 μ.χ) να ληστέψουν και να κατακτήσουν τα πάντα.

Σήμερα, τα **πλέον ανεπτυγμένα φύτρα του σύγχρονου καπιταλιστικού κόσμου**, με εκπρόσωπο την ΕΕ ή αλλιώς την κατά ΣΥΡΙΖΑ «Ευρώπη που αλλάζει», **«υπερβαίνουν τον αυθέντην»**.

Ζούμε τη δεύτερη εποχή (λευκού) εμπορίου ανθρώπων και γεροντικής (όχι πλέον πρωταρχικής) καπιταλιστικής συσσώρευσης.

Προσέξτε τι λένε οι αδίστακτοι ψευδολογούντες στην τελευταία απόφαση της Συνόδου της ΕΕ για τους πρόσφυγες:

«Όλοι οι νέοι παράνομοι μετανάστες που διέρχονται από την Τουρκία στα ελληνικά νησιά ξεκινώντας από τις 20 Μαρτίου του 2016 θα πρέπει να επιστραφούν στην Τουρκία. Αυτό θα γίνει σε πλήρη συμφωνία με την ΕΕ και το διεθνές δίκαιο, αποκλείοντας έτσι κάθε είδους συλλογική απέλαση».

Δηλαδή μας λένε: Ενώ θα εκδιωχθούν κακήν κακώς **όλοι** στην Τουρκία, κατά τα άλλα δεν πρόκειται για **συλλογική απέλαση!** Η σοπρά του Γκέμπελς σε καλή σοδειά...

Και συνεχίζουν:

«**Για κάθε** Σύριο ο οποίος επιστρέφεται στην Τουρκία από τα ελληνικά νησιά, **ένας άλλος** Σύριος θα πρέπει να επανεγκατασταθεί από την Τουρκία στην ΕΕ (...) μέχρι το **ανώτατο όριο** των επιπλέον 54.000 ατόμων»

Δηλαδή, ξεκινούν με το εύηχο **για κάθε** ή το «ένας προς έναν», για να καταλήξουν στο **τιποτένιο ελάχιστο**: Η ΕΕ των 700 εκατομμυρίων, θα δεχθεί το πολύ 54.000 φέτος και το πολύ 160.000 περίπου στα επόμενα τρία χρόνια συνολικά. Δηλαδή το 2% των Σύριων προσφύγων πολέμου που αυτοί δημιούργησαν. Ή, διαφορετικά, το 10% από το 1,5 εκατομμύριο που φιλοξενεί ο μαρτυρικός Λίβανος.

Ας τραβήξουμε το σεντόνι του νεκροτομείου και ας τολμήσουμε να δούμε τον δολοφονημένο: Η ΕΕ αποφάσισε να πληρώσει κάποια δις στην **Τουρκία** (άγνωστο ακόμη το συνολικό ποσό), ώστε στο εξής **να μαντρωθούν εκεί όλοι οι πρόσφυγες** με επανα-προώθησή τους από την Ελλάδα (ευρωπαϊκή επικράτεια γαρ).

Όσο φιλόξενοι είναι οι λαοί της Τουρκίας, άλλο τόσο είναι αλήθεια ότι το σημερινό καθεστώς της Τουρκίας είναι **ακραία αντιδραστικό**, έχοντας κηρύξει κανονικό πόλεμο εναντίον τους, με τις **εκκαθαριστικές επιχειρήσεις στις Κουρδικές περιοχές**, αλλά και τις σαρωτικές αντεργατικές τομές που άφησε και εκεί η **εποχή ΔΝΤ** της προηγούμενης δεκαετίας.

Υπάρχουν όψεις της προσφυγικής κρίσης που δε συζητούμε όσο θα έπρεπε, παρασυρόμενοι από το **εμπόριο υποκριτικής ευαισθησίας** όσων προκάλεσαν τον πόλεμο, την προσφυγιά και τους πρόσφυγες.

Αξίζει να θυμηθούμε ότι η **Συρία των δύο μεγάλων ποταμών** (Τίγρης και Ευφράτης), εκτός από χώρα σημαντικής αγροτικής παραγωγής για την ευρύτερη περιοχή, ήταν και μια **υπολογίσιμη βιομηχανική δύναμη**. Από τη χαλυβουργία έως την κλωστοϋφαντουργία και την πρωτοπόρα παραγωγή φαρμάκων έως τη χημική βιομηχανία με βάση το πετρέλαιο, όλοι οι τομείς συνιστούσαν ένα ΑΕΠ κοντά στα 65 δις δολάρια (πριν την έναρξη του πολέμου).

Τι απέγιναν αλήθεια οι χιλιάδες βιομηχανίες στο ευρύτερο βιομηχανικό και εμπορικό κέντρο της Συρίας, γύρω από το **Χαλέπι**;

Ο εξοπλισμός των περισσότερων **ληλατήθηκε** κανονικά με κλασικές ληστρικές επιδρομές δήθεν «ανταρτών» που ξεκινούσαν από την Τουρκία, στην οποία άλλωστε μεταφέρθηκε και επανεγκαταστάθηκε! Άλλες, έχουν **πωληθεί κοψοχρονιά** από τους πρώην ιδιοκτήτες τους, κατά βάση σε Τουρκικές επιχειρήσεις. Κάποιες ακόμη, μεταφέρθηκαν απλά από τους Σύρους ιδιοκτήτες τους σε χώρους «επιχειρηματικής ευκαιρίας», όπως το Gaziantep και το λιμάνι του Mersin.

Αυτά, για όποιον νομίζει ότι οι έγνοιες του Ερντογάν για τη Συρία, είναι μόνο εθνικές...

Από την άλλη, μέσα στην Τουρκία, όπου πλέον συρρέουν χιλιάδες πεινασμένων Σύρων εργατών, τα **μεροκάματα** για πρόσφυγες και Τούρκους εργάτες έχουν πάρει τον **κατήφορο**, την ίδια στιγμή που οι τιμές των ενοικίων και των ακινήτων ανεβαίνουν ταχύτατα. Ο πόλεμος και οι πρόσφυγες, μια κάποια λύση για την ανάπτυξη: **Φθινές πηγές τρομοκρατημένης εργατικής δύναμης**. Πολλές μελέτες, μεταξύ τους και πρόσφατη από την Παγκόσμια Τράπεζα, μιλούν για **γιγάντωση της εργασίας ανηλίκων** (το 50% των προσφύγων στην Τουρκία είναι κάτω από 18 ετών) και βέβαια της ανασφάλιστης μαύρης εργασίας

Υπάρχουν και άλλες πλευρές, όχι λιγότερο σημαντικές:

Μέσα στον «ενάρτετο κύκλο» αυτής της ανάκαμψης, λέγεται ότι αγνοούνται πάνω από 16.000

προσφυγόπουλα στην Τουρκία, με τον εφιάλητη ότι μπορεί να έχουν πέσει θύματα του ανθούντος **εμπορίου οργάνων**.

Εξαιρετικά επικερδής είναι επίσης η **τεράστια μπίζνα των βαρκών, σωσιβίων, και παράνομων μεταφορών από δουλεμπόρους**. Και όμως οι ευγενείς ψυχές σε Ελλάδα και Ευρώπη, αρέσκονται να κλείνουν τα μάτια σε όλα αυτά και να μιλάνε για ανακοπή του κύματος των «λαθρομεταναστών».

Το 50% των προσφύγων από τη Συρία είναι γυναίκες, οι περισσότερες μικρής ηλικίας. Η (αναγκαστική) **πορνεία** στις μεθοριακές πόλεις εξαπλώνεται, μαζί και η πρόστυχη συγκαλυμμένη μορφή της: Σε πόλεις όπως το Kilis, υπάρχει άνοδος της **πολυγαμίας** (και ταυτόχρονα των διαζυγίων σε ζευγάρια ντόπιων), καθώς πολλά κορίτσια της Συρίας, σε αναμονή μικρής προίκας και επιβίωσης, οδηγούνται σε **γάμους ανάγκης** και πλήρους βιασμού της ψυχής τους.

Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, η Ελληνική Δημοκρατία, θα χαρακτηρίσει την Τουρκία ως **«ασφαλή χώρα προορισμού»**, για να σώσει τα νομικά προσχήματα σε ότι αφορά την αποστολή των προσφύγων στον Καϊάδα! Κατά τα γνωστά, το χοιρινό βαφτίζεται ψάρι...

Και η **ελληνική κυβέρνηση**;

Εκλιπαρούν γονατιστοί και στα σκοτεινά: «Χαλαρώστε μας λίγο τα μέτρα, δείξτε επιείκεια και έλεος στην αξιολόγηση και εμείς θα τους μαζέψουμε και θα τους ξαποστείλουμε στην ...ασφαλή Τουρκία». Θα μείνουμε έτσι και στην κυβέρνηση....

Μέσα στο τόσο σκύψιμο, ξέχασαν φυσικά τον «πατριωτισμό» τους, καλώντας την αστυνομία της Τουρκίας να συνδράμει το βρώμικο έργο στα ελληνικά νησιά.

Οι σύμμαχοι και «εταίροι» τους, φυσικά και θα τους **τηγανίσουν** κανονικά.

Με την ευκαιρία της δολοφονικής συναλλαγής για τους πρόσφυγες επιχειρούνται **τακτοποιήσεις εξπρές** του **Κυπριακού**, του **Μακεδονικού** και των ελληνοτουρκικών διαφορών στο **Αιγαίο**, παραδίνοντας κατ' αρχήν τα νησιά του Αιγαίου στο NATO και τη Γερμανία.

Στους σημερινούς ευρώδουλους ΝΑϊνέκους, δεν περνάει από το νου ότι θα μπορούσε η **στάση αλληλεγγύης** που κρατάει η χειμαζόμενη ελληνική κοινωνία, να αποτελέσει κορμό μιας ανατρεπτικής πολιτικής λογικής που θα διεκδικούσε ψωμί, ειρήνη, λαϊκή κυριαρχία και δημοκρατία κόντρα στους Εμπόρους των Εθνών.

Αυτοί κολλημένοι στα **τριάντα αργύρια** και την Καμένη κυβέρνησή τους...

Υπάρχει αλήθεια **άμεση λύση για τους Πρόσφυγες** και το Προσφυγικό πρόβλημα ή μας μένει μόνο χώρος για αναθέματα;

Ακόμη και **αν** όλοι οι πρόσφυγες που έχουν ήδη βγει από τη Συρία, ζητούσαν να πάνε στην Ευρώπη των 700 εκ και ενός συνολικού ΑΕΠ κοντά στα 18 τρις δολάρια, δε θα αποτελούσαν παρά ένα ποσοστό λιγότερο από 1%. Αφήνοντας στην άκρη το γεγονός ότι οι ίδιοι **θα δούλευαν** (και επομένως δε θα έπαιρναν απλώς βοήθημα ή υποστήριξη για σχολεία, υγεία κλπ) και μάλιστα σε δουλειές που οι Ευρωπαίοι αποφεύγουν, η οικονομική επίπτωση θα ήταν απειροελάχιστη. Αν υπήρχε στοιχειώδης σεβασμός στη **Διεθνή Σύμβαση για τους πρόσφυγες**, οι χώρες της ΕΕ θα έπρεπε να ανοίξουν τα σύνορά τους και να οργανώνουν απευθείας πτήσεις ή δρομολόγια πλοίων προς αυτές από την Συρία.

Όλα αυτά βεβαίως με την κοινή λογική και το ανθρώπινο μέτρο περί ζωής και αξιοπρέπειας. Αν αντί για αυτό επικρατήσει η λογική της αιματολογικής ανάλυσης, του χρωματολόγιου δέρματος, σε συνδυασμό με

την αποδοχή της αντίληψης ότι η σημερινή χαώδης κοινωνική ανισότητα στον σύγχρονο καπιταλισμό θεωρείται ιερή αγελάδα και πέραν αυτής οι φτωχοί εργαζόμενοι και άνεργοι απλά τρώγονται μεταξύ τους, ασφαλώς τα πράγματα αλλάζουν. Σε αυτή την περίπτωση όχι μόνο δεν υπάρχει ανθρώπινη λύση για τους πρόσφυγες, αλλά η ανθρωπότητα του απόλυτου κοινωνικού δαρβινισμού, απλά θα χρειάζεται **λύση Τράμπ**, όχι μόνο στις ΗΠΑ αλλά παντού. Τόσο δραματικό είναι το δίλλημα της εποχής μας.

Στην πραγματικότητα το ζήτημα τίθεται διαφορετικά, καθώς η πλειοψηφία από τα εκατομμύρια των Σύρων, **θα ήθελαν να ζήσουν στην πατρίδα τους** και όχι μακριά της. Ο πόλεμος, οι βόμβες και η πείνα τους ξεριζώνουν.

Αλίμονο, αν δεν επικεντρώσουμε σε αυτήν ακριβώς την πλευρά, δηλαδή την **αντιμετώπιση του πολέμου και του προσφυγικού** και μείνουμε μόνο στην αλληλεγγύη στους πρόσφυγες.

Εδώ τα πράγματα είναι πολύ συγκεκριμένα που πρέπει και μπορούν να τεθούν από ένα διεθνές αντιιμπεριαλιστικό δημοκρατικό κίνημα ειρήνης και αλληλεγγύης.

Το πρώτο είναι ο **τερματισμός των βομβαρδισμών και του πολέμου στη Συρία** από αυτούς ακριβώς που τον ξεκίνησαν. Δηλαδή τις χώρες μέλη του NATO, της ΕΕ και τις ΗΠΑ, όταν για χάρη των αγωγών των μοναρχιών του Κόλπου και άλλους γεωστρατηγικούς λόγους ιμπεριαλιστικού συμφέροντός τους, ανέλαβαν αυτόκλητα το «καθήκον» να ανατρέψουν τον Άσαντ (όπως τον Χουσεΐν και τον Καντάφι).

Το δεύτερο ζητούμενο, αντί για την προικοδότηση του ημι-φασιστικού καθεστώτος της Τουρκίας, είναι ένα **μεγάλο πρόγραμμα διεθνούς οικονομικής υποστήριξης των πληθυσμών της Συρίας, μέσα στην ίδια τη Συρία**. Με πολύ λιγότερο κόστος, θα σώζονταν χιλιάδες άνθρωποι και θα σταματούσε η ερήμωση της χώρας.

Τεράστια θετική επίδραση σε άμεσο επίπεδο, θα ήταν η απαίτηση από όλο τον κόσμο, αντί να ταΐζεται ο Ερντογάν, **να ανοίξουν τα σύνορα της Τουρκίας με τη Συρία και τις Κουρδικές περιοχές**. Παρεμπιπτόντως, αυτά ήταν ανοιχτά όταν εκεί έκανε κομάντο ο ISIS και πριν τη θρυλική νίκη των Κούρδων στο Κομπάνι. Το άνοιγμά τους, θα έσπαγε το **εφιαλτικό εμπάργκο** υλικών, τροφίμων και γενικώς εμπορευμάτων που έχει επιβάλλει η Τουρκία στις Κουρδικές και άλλες περιοχές και θα δημιουργούσε συνθήκες αξιοπρεπούς παραμονής του πληθυσμού στη Συρία.

Με την ευκαιρία, ας μην το ξεχνάμε: Οι **Κούρδοι**, όχι μόνο δε θέλουν να φύγουν από τις περιοχές τους στην Συρία, αλλά αντίθετα, απάντησαν στον πόλεμο και την απειλή γενοκτονίας με ένα μαχόμενο, προοδευτικό και ταυτόχρονα μοναδικά ρεαλιστικό τρόπο.

Από τη μια, επιχειρούν μια **επαναστατική τομή κοινωνικού χαρακτήρα** οικοδομώντας αυτόνομες δομές συγκρότησης, στηριγμένες στον ένοπλο λαό, αλλά και την ευρύτερη κοινωνική συστράτευση και συμμετοχή, με πρωτοπόρα μάλιστα συμμετοχή των γυναικών.

Από την άλλη, κόντρα στην καταστροφική λογική των εθνοτικών και θρησκευτικών αλληλοσπαραγμών, καθώς και την ασυλλόγιστη κατάργηση και επαναχάραξη (σε μονοεθνική ή μονοθρησκευτική βάση) των συνόρων (σύμφωνα με το γνωστό ιμπεριαλιστικό δόγμα: να είναι όλες οι χώρες αδύνατες και ταυτόχρονα όλοι εναντίον όλων), προβάλλουν για τη Συρία τη λύση της **δημοκρατικής ομοσπονδίας**.

Φυσικά τίποτα δεν έχει κριθεί. Υπάρχουν άλλωστε παράγοντες άγνωστοι σε μας ή εντελώς αστάθμητοι. Οι ΗΠΑ είναι σίγουρο ότι θα πιέσουν τους Κούρδους στην κατεύθυνση των δικών τους σχεδίων, όπως έκαναν και στο Β. Ιράκ. Μια τυχοδιωκτική εισβολή της Τουρκίας, μπορεί επίσης να αλλάξει όλα τα δεδομένα.

Ωστόσο- και χωρίς να εξιδανικεύουμε- μπορούμε ήδη να καταγράψουμε ότι η σχετικά μεγαλύτερη

επιρροή αριστερών και ευρύτερα κοινωνικά προοδευτικών αντιλήψεων στους Κούρδους (όπως και στους Παλαιστίνιους), αποτέλεσε και αποτελεί βάση για μια καλύτερη **απάντηση στο ζήτημα της προσφυγιάς/μετανάστευσης**, από αυτό της αναγκαστικής φυγής.